

Den dolda historien bakom den fyrtionde versen – nummer femton

Det andra veropet – del två

Jeff Pippenger

2026-06-11

Syster White framhåller vid flera tillfällen att det avsnitt i Jesaja som Jesus läste i synagogan i Nasaret inte bara tillkännagav hans verk, utan också förebildade vårt verk. Den fullkomliga uppfyllelsen av detta smorda verk fullbordas av dem som utgör baneret för de etthundrafyrtiofyra tusen.

Herren Guds Ande är över mig, ty Herren har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de ödmjuka; han har sänt mig att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, att utropa frihet för de fångna och öppnande av fångelset för dem som är bundna; att förkunna ett nådens år från Herren och hämndens dag från vår Gud; att trösta alla som sörjer; att bereda åt dem som sörjer i Sion, att ge dem skönhet i stället för aska, glädjens olja i stället för sorg, lovets dräkt i stället för en modfälld ande; för att de skall kallas rättfärdighetens träd, Herrens plantering, så att han blir förhärligad. Och de skall bygga upp de gamla ruinerna, de skall åter resa upp forna ödeläggelser, och de skall återställa de öde städerna, det som legat öde genom många släktled. Och främlingar skall stå och vakta era hjordar, och utlänningarnas söner skall vara era åkermän och vingårdsskötare. Men ni skall kallas Herrens präster; man skall kalla er vår Guds tjänare; ni skall få äta hednafolkens rikedomar, och över deras härlighet skall ni berömma er. För er skam skall ni få dubbelt igen, och i stället för vanära skall de jubla över sin lott; därför skall de i sitt land besitta det dubbla; evig glädje skall tillhöra dem. Jesaja 61:1–7.

I den föregående artikeln började vi identifiera den ”timme, månad, dag och år” som utgjorde tidsprofetian om tre hundra nittioett år och femton dagar. Tiden är inte längre, så de fyra tidsuttrycken måste tillämpas symboliskt i de yttersta dagarna, då de profetiska kännetecknen för det första och det andra veet upprepas i det tredje veet. ”Året” är ”Herrens välbehagliga år”, och det är också ”vår Guds hämndedag”.

”Dagen” är ”olyckans dag”, en dag av vedergällning och hämnd, såsom den framställs av Mose.

Min är hämnden och vedergällningen; på sin tid skall deras fot vackla. Ty deras olyckas dag är nära, och det som skall komma över dem skyndar hastigt. 5 Moseboken 32:35.

Hos Jesaja är det ”nådens år” och ”hämndens dag”, och hämndens dag är Mose ”olyckans dag”, då Laodiceas fot glider, medan de får vedergällning och hämnd. Timmen för den stora jordbävningen, olyckans dag, nådens år och den första månaden sammanfaller alla med söndagslagen. Ordet ”månad” i Joel är ett tillagt ord, men det tillagda ordet är korrekt. Översättarna lade till ordet ”månad” i samklang med sanningen att det senare regnet kom i den första månaden.

Gläd er därför, ni Sions barn, och fröjda er i Herren, er Gud; ty han har givit er det förra regnet i rätt mått, och han skall låta regn komma ned för er, det förra regnet och det senare regnet i första månaden. Joel 2:23.

Ordet ”månad” är en tolkning, inte en del av den ursprungliga inspirerade texten. Hebreiskan säger helt enkelt att regnen skall komma ”i den första” eller ”såsom i den första” — vilket betyder att Gud skall återställa regnen i deras rätta tid, liksom i forna tider. Syster White knyter gång på gång den milleritiska rörelsen från 1840 till 1844 till pingsten för att beskriva det sena regnet i de yttersta dagarna. Det sena regnet kommer ”såsom i den första”, vilket var pingsten, vilken Syster White gång på gång förbinder med söndagslagen.

”Den ängel som förenar sig i förkunnelsen av den tredje ängelns budskap skall upplysa hela jorden med sin härlighet. Här förutsägs ett verk av världsomfattande räckvidd och ovanlig kraft. Adventrörelsen 1840–44 var en härlig uppenbarelse av Guds kraft; den första ängelns budskap bars till varje missionsstation i världen, och i några länder rådde det största religiösa intresse som har bevitnats i något land sedan reformationen på 1500-talet; men detta skall överträffas av den mäktiga rörelsen under den tredje ängelns sista varning.

”Verket kommer att vara liknande det på pingstdagen. Liksom ”det förra regnet” gavs genom den Helige Andes utgjutelse vid evangeliets början för att åstadkomma det dyrbara utsädet uppspirande, så kommer ”det senare regnet” att ges vid dess avslutning för skördens mognad. ”Då skall vi lära känna, ja, vi skall sträva efter att lära känna Herren. Hans uppgång är så viss som morgonrodnaden, och han skall komma till oss såsom regnet, såsom både höstregn och vårregn över jorden.” Hosea 6:3. ”Jublen då, ni Sions barn, och gläds i Herren, er Gud; ty han har gett er höstregnet i rätt mått, och han låter regn komma ner över er, höstregn och vårregn, såsom förr.” Joel 2:23. ”Och det skall ske i de sista dagarna, säger Gud, att jag skall utgjuta av min Ande över allt kött.” ”Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.” Apostlagärningarna 2:17, 21.

”Evangeliets stora verk skall inte avslutas med en mindre uppenbarelse av Guds kraft än den som utmärkte dess början. De profetior som uppfylldes genom utgjutelsen av det tidiga regnet vid evangeliets början skall åter uppfyllas genom det sena regnet vid dess avslutning. Här är ’vederkvickelsens tider’, som aposteln Petrus såg fram emot när han sade: ’Omvänd er därför och låt er omvändas, så att era synder blir utplånade, när tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte; och han skall sända Jesus.’ Apg. 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Pingsten var ”öppningen” eller ”början” av evangeliets verk, och det senare regnet vid ”avslutningen” är ”slutet”. Det första representerar det sista. Den första månaden identifierar den Helige Andes utgjutelse vid söndagslagen.

”Ingen av oss kommer någonsin att ta emot Guds sigill så länge våra karaktärer har en enda fläck eller skamfläck på sig. Det är överlåtet åt oss att avhjälpa bristerna i vår karaktär, att rena själens tempel från all orenhet. Då kommer det sena regnet att falla över oss, såsom det tidigare regnet föll över lärjungarna på pingstdagen. ...”

”Vad gör ni, bröder, i det stora beredelseverket? De som förenar sig med världen tar emot den världsliga formen och förbereder sig för vilddjurets märke. De som misstror sig själva, som ödmjucar sig inför Gud och renar sina själar genom att lyda sanningen, dessa tar emot den himmelska formen och förbereder sig för Guds sigill på sina pannor. När förordningen går ut och märket präglas in, kommer deras karaktär att förbli ren och fläckfri i evighet.”

Testimonies, band 5, 214, 216.

Den första ”månaden” är söndagslagen, den stora jordbävningens ”timme” är söndagslagen, olyckans, vedergällningens och hämndens ”dag” är söndagslagen, och det välbehagliga ”året” är söndagslagen. De etthundrafemtio åren i den första veets profetia avslutas vid söndagslagen, där de trehundra nittioett åren och femton dagarna börjar.

sägande till den sjätte ängeln som hade basunen: Lös de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Eufrat. Och de fyra änglarna löstes, de som hade varit beredda för en timme och en dag och en månad och ett år, för att döda tredjedelen av människorna. Uppenbarelseboken 9:14, 15.

De ”fyra änglar” som var ”bundna vid den stora floden Eufrat” blir ”lösta” i stunden för söndagslagen. De har profetiskt ”beredts” för timmen, dagen, månaden och året i det andra ve, för att döda tredjedelen av människorna. Förenta staterna dödas såsom det sjätte riket i Bibelns profetia vid söndagslagen, och Förenta staterna utgör en tredjedel av den trefaldiga förening som upprättas vid söndagslagen. Det andra vet upprepas i det tredje vet, liksom den andra ängeln upprepas i den tredje ängeln.

Dessa fyra vindar släpptes lös vid 11 september, vilket markerade början på beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, och omedelbart därefter hölls de tillbaka. När de som framställs i Jesaja sextioett, vilka sörjer, blir tröstade, blir de tröstade genom Hjälparens fulla utgjutelse vid söndagslagen, vilken också är den stora jordbävningens ”timme”. De som sörjer under nådens år är just desamma som sörjer i Hesekiel nio och som mottar Guds sigill. Jesus inledde sin tjänst genom att citera Jesaja sextioett, och syster White sammanför Hans tillkännagivande med vårt verk.

”Kristus tillkännagav sitt uppdrag för världen när han i synagogan i Nasaret läste ur profeten Jesajas profetia: ’Herrens Ande är över mig, därför att han har smort mig till att predika evangelium för de fattiga; han har sänt mig att hela dem som har ett förkrossat hjärta, att predika befrielse för de fångna och syn åt de blinda, att sätta de förtryckta i frihet, att predika Herrens nådens år.’ Vilket verk låg inte framför honom! — Att predika Herrens nådens år. Denna tidsperiod omfattar tidsålder efter tidsålder, sträcker sig från sekel till sekel, så länge prøvotiden varar. Gud väntar på att få höra bedjandet och klappandet; han vakar för att se mänskligheten nalkas honom, han som ensam kan hjälpa oss. Han längtar efter att förlåta deras synder, att ta emot dem som sina egna. Han skall ta emot varje ångerfull själ som kommer till honom; ty det var för att utföra detta verk som Gud smorde sin enfödde Son.

”Men varför fullbordade inte Kristus uttalandet som är nedtecknat i Jesaja? Varför utelämnade han satsen: ’och vår Guds hämnad dag’? Den senare delen av denna mening var lika mycket sanning som den första delen; och Kristus förnekade inte sanningen genom sin tystnad, genom att undanhålla en del av sina egna ord givna åt sin utvalde profet. Men denna sista sats var just

den som hans åhörare fann nöje i att dröja vid och som de var benägna att omsätta i handling, då de uttalade dom över alla som inte tillhörde deras religiösa tro. I stället för att ge folket ord av sanning och rättfärdighet och förlåtelse hade de lärt dem att Gud hatade hela hednavärlden. Guds faderliga karaktär hade blivit förvanskad och begravd under mänskliga traditioner. Signs of the Times, 14 januari 1897.

Guds folks uppdrag i denna tid skisseras i de inspirerade ord som beskriver Messias verk: ”Herren Guds Ande är över mig, ty Herren har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de ödmjuka; han har sänt mig att förbinda dem som har förkrossade hjärtan, att utropa frihet för de fångna och öppnande av fångelset för dem som är bundna; att förkunna ett nådens år från Herren och vår Guds hämndedag; att trösta alla sörjande, att ge åt dem som sörjer i Sion, att ge dem skönhet i stället för aska, glädjens olja i stället för sorg, lovsångens dräkt i stället för modlöshetens ande; för att de skall kallas rättfärdighetens terebinter, Herrens plantering, honom till förhärlikande.”

”Och de skall bygga upp de gamla ruinerna, de skall resa upp de forna ödeläggelserna, och de skall återställa de ödelagda städerna, de ödeläggelser som bestått genom många släktled.” Lake Union Herald, 11 november 1908.

Innan vi går vidare in i upprepningen av det andra ve i det tredje vet, bör vi påminna oss om att budskapet skall förstås genom att lägga ”rad på rad”. Detta visar att varje ”timme”, ”dag”, ”månad” och ”år” i det inspirerade Ordet som passar in i söndagslagens sammanhang också skall tillämpas på Islams förberedelse att slå till mot söndagslagen.

Som ett exempel: ordet ”timme” förekommer endast i en bok i Gamla testamentet, och den boken är Daniels bok. I Daniel nämns ”timme” fem gånger.

Och den som inte faller ned och tillber skall i samma stund kastas mitt i den brinnande eldsugnen. ... Om ni nu är redo att, när ni hör ljudet av horn, pipa, cittra, harpa, psalterium och säckpipa och all slags musik, falla ned och tillbe den bildstod som jag har gjort, så må det vara väl; men om ni inte tillber, skall ni i samma stund kastas mitt i den brinnande eldsugnen; och vem är den Gud som skall kunna rädda er ur min hand? Daniel 3:6, 15.

Syster White tillämpar upprepade gånger Daniel 3, och därför också ”i samma stund”, på söndagslagen. I Daniel kapitel 4 är Daniel rådvill under ”en timme”, medan han kämpar med att förklara den kommande domen över Nebukadnessar.

Då blev Daniel, vars namn var Beltesassar, bestört för en stund, och hans tankar förskräckte honom. Kungen talade och sade: ”Beltesassar, låt inte drömmen eller uttydningen av den förskräcka dig.” Beltesassar svarade och sade: ”Min herre, må drömmen gälla dem som hatar dig, och dess uttydning dina fiender.” Daniel 4:19.

Daniel är bestört under ”en timme”, medan han söker förstå hur han skall underrätta Nebukadnessar om den dom som skall komma över honom. Daniel representerar den förste ängels budbärare, som förkunnar att domens ”timme” har kommit. Hans förutsägelse ges till Nebukadnessar, och ett år senare verkställs domen över Babylon på Nebukadnessar.

I samma stund gick detta i fullbordan på Nebukadnessar; och han blev fördriven från människorna och åt gräs såsom oxarna, och hans kropp blev fuktad av himlens dagg, till dess att hans hår hade vuxit såsom örnfjädrar och hans naglar såsom fågelklor. Daniel 4:33.

Daniel förutsäger den snart annalkande söndagslagen, och när den träder i kraft är den domens ”timme” över Babylon. Båda ”timmarna” identifierar söndagslagen, vilken är den stora jordbävningens timme. Nebukadnessar är alfa och Belsassar är omega i berättelsen om Babylon, och Belsassar blir dödad samma natt som handskriften visade sig på väggen.

I samma stund visade sig fingrar av en människohand och skrev mitt emot ljusstaken på putsen på väggen i kungens palats; och kungen såg den del av handen som skrev. Daniel 5:5.

I ”samma stund” som skriften framträdde på väggen anges den tid då den skrivna söndagslagen river ned ”muren” av åtskillnad mellan kyrka och stat genom söndagslagen, och därefter gick Babylon till sitt slut, såsom också Förenta staterna gör som Bibelfrofetians sjätte rike. Som det sjätte riket är Förenta staterna den makt som regerar i sjuttio symboliska år i Jesaja tjugotre, när skökan Tyrus är bortglömd. Det rike eller den kung som Jesaja hänvisar till är de sjuttio åren, och det rike som regerade i sjuttio år i Bibelfrofetian var Babylon. Belsassars Babylons fall är en förebild på Förenta staternas fall, vid söndagslagen, där skriften på väggen svarar mot talandet såsom en drake i Uppenbarelseboken tretton.

I Uppenbarelseboken arton börjar domen över Babylon vid söndagslagen i vers fyra, när den andra rösten anger att hennes dom kommer på en enda timme och också på en enda dag.

Och jag hörde en annan röst från himlen säga: Gån ut från henne, mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och icke fån eder del av hennes plågor. Ty hennes synder hava nått ända upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar. Vedergällén henne såsom hon har vedergällt eder, ja, given henne dubbelt igen efter hennes gärningar; i den kalk som hon har fyllt skolen I fylla dubbelt åt henne. Så mycket som hon har förhårligat sig själv och levat i vållust, så mycket kval och sorg skolen I giva henne. Ty i sitt hjärta säger hon: Jag sitter såsom drottning och är ingen änka, och sorg skall jag aldrig se. Därför skola hennes plågor komma på en enda dag: död och sorg och hongersnöd, och hon skall helt och hållet brännas upp i eld. Ty stark är Herren Gud, han som dömer henne. Och jordens konungar, som hava bedrivit otukt med henne och levat i vållust med henne, skola begråta henne och jämra sig över henne, när de få se röken av hennes brand. De stå på avstånd av fruktan för hennes plåga och säga: Ve, ve, du stora stad, Babylon, du väldiga stad! Ty i en enda timme har din dom kommit. Uppenbarelseboken 18:4–10.

Det står klart att den fortskridande domen över Babylon börjar vid söndagslagen i vers fyra, när Guds andra hjord kallas ut ur Babylon. Johannes anger tiden för hennes dom både som en ”dag” och en ”timme”, vilket bekräftar att tidssymbolerna ska förstås symboliskt.

Påskén skulle hållas i den första månaden, och påskén svarar mot korset, vilket i sin tur svarar mot söndagslagen.

Och Herren talade till Mose och Aron i Egyptens land och sade: Denna månad skall för er vara början på månaderna; den skall för er vara årets första månad. Tala till Israels hela församling och säg: På tionde dagen i denna månad skall var och en ta sig ett lamm, efter sina fäders hus, ett lamm för varje hus. Men om ett hushåll är för litet för ett lamm, då skall han och hans granne närmast hans hus ta ett efter antalet personer; efter vad var och en äter skall ni beräkna antalet för lammet. Lammet skall vara felfritt, ett årsgammalt handjur; ni skall ta det från fåren eller från getterna. Och ni skall förvara det till den fjortonde dagen i samma månad; och Israels församlings hela menighet skall slakta det på aftonen. 2 Moseboken 12:1–6.

Påskan var början på pingstsäsongen och är därför en förebild för pingsten, vilken i sin tur överensstämmer med söndagslagen. Tabernaklet restes på den första dagen i den första månaden och är därmed en förebild för uppresandet av den triumferande församlingen som ett baner vid söndagslagen. ”Timmen”, ”dagen”, ”månaden” och ”året” i det andra veet identifierar söndagslagen, och rad på rad överensstämmer var och en av dessa tidsangivelser med söndagslagen när sammanhanget medger det. Vid söndagslagen börjar den andra perioden av påvlig förföljelse; den första var de 1 260 åren, vilka gav upphov till att den periodens martyrer ropade till Herren i det femte inseglet med frågan ”hur länge”, till dess att den påvliga makten skulle dömas. I det andra påvliga blodbadet har Jesus underrättat sitt folk om att de inte behöver bekymra sig om vad de skall säga när de blir förföljda.

Men när de för bort er och överlämnar er, bekymra er inte i förväg över vad ni skall tala, och tänk inte ut det på förhand; utan det som blir givet er i den stunden, det skall ni tala. Ty det är inte ni som talar, utan den helige Ande. Mark. 13:11.

I det första veet plågades människorna i etthundrafemtio år. Dessa år började den 27 juli 1299 och slutade den 27 juli 1449, när de fyra änglarna släppte lös de fyra vindarna, vilka hade hållits redo för timmen, dagen, månaden och året, för att döda en tredjedel av människorna. Plågoperioden representerar tiden för uppresandet av vilddjurets bild i Förenta staterna. Den perioden är de femton dagar som i Tredje Moseboken tjugotre framställs från basunhögtiden till pingsten. Perioden för bildandet av vilddjurets bild sträcker sig från 11 september till söndagslagen, men perioden för förkunnelsen av midnattsropets budskap är en fraktal av bildandet av vilddjurets bild från 11 september till söndagslagen.

Början och slutet på förseglingen är också alfa och omega i bildandet av vilddjurets bild. Den ena gruppen formar en karaktär för Guds sigill; den andra formar en bild av vilddjuret. Den perioden i Förenta staterna sammanfaller med samma period i världen som börjar vid söndagslagen. ”Månaden” är en symbol för den plåga som tvingar fram upprättandet av bilden, så månaden vid söndagslagen, såsom den framställs i vers femton i Uppenbarelseboken nio, representerar också den islamiska plågan under upprättandet av vilddjurets bild i världen.

Det finns andra profetiska tillämpningar av hur profetian om det andra veropet, och dess timme, dag, månad och år, representerar söndagslagen och Islams frigivande för att slå till mot Förenta staterna, men vi måste gå vidare till andra punkter.

Under den senaste tiden, under de senaste sex månaderna eller så, har jag betonat att den islam som hör till de tre veropen profetiskt är förbunden med de tre änglarna. Från Jakobs förutsägelse för de yttersta dagarna om att Juda är ”vinstocken” som är fäst vid ”åsnan”, till att Kristus lösgjorde åsnan före sitt triumfartade intåg, och andra vittneslinjer, representerar den islam som hör till det första och andra veropet det profetiska budskap som gav kraft åt den förste och den andre ängeln budskap, och den islam som hör till det tredje veropet representerar den tredje ängeln profetiska budskap.

Nyligen hänvisades till ett kapitel ur en bok skriven av A. T. Jones, och det fastslår samma faktum, men utifrån en annan infallsvinkel. Jones använder grammatiken och Uppenbarelsebokens struktur för att visa hur det är omöjligt att skilja de tre sista ve-basunerna från de tre änglarnas budskap. Han betonar att den första ängeln inte kan skiljas från den andra, och att den tredje inte kan skiljas från de föregående två. Jones’ fokus ligger på de tre änglarna, och medan han för sitt resonemang om de tre änglarnas oskiljaktiga förhållande, bevisar han genom exakt samma logik att inte heller basunerna i Uppenbarelseboken nio kan skiljas från de tre änglarna i Uppenbarelseboken fjorton. Vi kommer att avsluta denna artikel med Jones’ kapitel.

KAPITEL XI. DEN TREDJE ÄNGELNS BUDSKAP

”Svaret på den viktiga frågan för vår tid, ’Vad skall vi göra?’, kan ges med visshet på grundval av de sju basunerna och de stora nationernas plats i vår tid; ty svaret ges av Guds ord just på denna grund.”

”Vi har sett att de tre veropen är oskiljaktigt förbundna med de sista tre av de sju basunerna. Mitt ibland de sju basunerna — efter den fjärde basunens slut och före den femte basunens början — står det skrivet: ’Och jag såg, och hörde en ängel flyga mitt genom himlen och säga med hög röst: Ve, ve, ve över jordens inbyggare, för de övriga basunrösterna från de tre änglar som ännu skall blåsa.’ Uppenbarelseboken 8:13.”

”Att de tre veropen är oupplösligt förbundna med de tre sista av de sju basunerna, ett med var och en, ställs utom allt tvivel genom det faktum att det, när den femte ängeln basunstöt har upphört, står skrivet: ’Det första veropet är förbi; och se, därefter kommer ännu två verop.’ Uppenbarelseboken 9:12. Och när den sjätte basunen har ljudit ut, står det skrivet: ’Det andra veropet är förbi; och se, det tredje veropet kommer snart. Och den sjunde ängeln blåste i sin basun.’ Uppenbarelseboken 11:15.”

”Nu är oupplösligt förbunden med denne ängel, som förkunnar de tre veernas ankomst, vilka oupplösligt är förbundna med de tre sista av de sju basunerna, den ”tredje ängeln” i Uppenbarelseboken 14.

För att detta även må kunna ses såsom visst bortom allt tvivel, låt oss börja med den tredje ängeln budskap i Uppenbarelseboken 14 och följa dess direkta samband bakåt till deras begynnelse.

De första orden i framställningen om ”den tredje ängeln” är: ”Och den tredje ängeln följde efter dem.” Uppenbarelseboken 14:9. Detta visar att några har gått före, vilka den tredje ängeln

”följde efter”.

”Tag då den föregående versen: ’Och en annan ängel följde därefter.’ Detta visar att en ängel också har föregått denne, vilket, när denne följer, gör honom till ’en annan’.”

”Gå nu tillbaka till den sjätte versen: ’Och jag såg en annan ängel.’ Också detta bekräftar att en ängel har gått före, vilket gör att denne, där han flyger mitt på himmelen, är ’en annan.’”

När vi går längre tillbaka i Uppenbarelseboken finner vi ingen ängel, utom den sjunde basunens ängel, förrän vi kommer till det första versen i kapitel tio; och där läser vi: ”Och jag såg en annan väldig ängel.” Detta uttryck bekräftar, liksom tidigare, att före denne finns en ängel, vilken, när denne träder fram, gör att han omtalas som ”en annan”.

”Om vi följer ännu längre tillbaka, finner vi inga änglar, utom den sjätte och den femte basunens änglar, förrän vi kommer till den sista versen i kapitel åtta; och där når vi det ursprungliga, ty vi läser: ’Och jag såg och hörde en ängel’ — inte ’en annan ängel’, utan, i första hand, ’en ängel’.”

”Så finns det, med början i Uppenbarelseboken 8:13, en obruten följd av änglar som sammanbinds genom ordet ”en annan”, hela vägen fram till den tredje ängeln i Uppenbarelseboken 14 med hans budskap. Således:”

”Jag såg, och jag hörde en ängel.” Uppenbarelseboken 8:13.

”Och jag såg en annan väldig ängel.” Uppenbarelseboken 10:1.

”Och jag såg en annan ängel.” Uppenbarelseboken 14:6.

”Och en annan ängel följde.” Vers 8.

”Och den tredje ängeln följde dem.” Vers 9.

”Kanske kan följande enkla diagram bidra till att klargöra sambandet mellan den ängel som tillkännager de tre veerna i de tre sista av de sju basunerna och den tredje ängeln budskap i Uppenbarelseboken 14:

”Den första basunen Uppenbarelseboken 8:7”

”Den andra basunen Uppenbarelseboken 8:8”

”Tredje basunen Uppenbarelseboken 8:10

”Den fjärde basunen” Uppenbarelseboken 8:12 ”En ängel” — Ve, ve, ve. Uppenbarelseboken 8:13.

”Den femte basunen, Uppenbarelseboken 9:1–11 / Det första veropet

”Sjätte basunen Uppenbarelseboken 9:13 till 11:13 Det andra ve ”En annan väldig ängel.” Uppenbarelseboken 10:1”

”Sjunde basunen Uppenbarelseboken 11:13–19 Tredje veropet ”En annan ängel. Uppenbarelseboken 14:6

”Och en annan följde därefter.” Uppenbarelseboken 14:6

”Den tredje ängeln följde dem.” Uppenbarelseboken 14:9.

Innebörden av allt detta kan nu ses ännu fullständigare genom att betrakta vad den tredje ängels budskap verkligen är i sig självt: Vid första anblicken hänvisar uttrycket ”den tredje ängeln” tydligt till den tredje i en serie av tre änglar. Såsom redan har antytts återfinns denna serie av tre änglar, var och en bärande ett budskap, i Uppenbarelsebokens fjortonde kapitel, verserna 6–12. Dessa tre änglars budskap flyter samman och kulminerar i det tredje, vilket inte upphör att ljuda förrän jordens skörd är mogen och gjord redo för Herrens ankomst för att inbärga den.

”Den tredje ängels budskap självt, såsom det förkunnas i den tredje ängels ord, lyder sålunda: ’Och den tredje ängeln följde efter dem och sade med hög röst: Om någon tillber vilddjuret och dess bild och tar dess märke på sin panna eller på sin hand, så skall också han få dricka av Guds vredes vin, som är utskänkt oblandat i hans vredes kalk; och han skall plågas med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. Och röken av deras plåga stiger upp i evigheters evighet; och de har ingen ro, vare sig dag eller natt, de som tillber vilddjuret och dess bild, och var och en som tar dess namns märke. Här är de heligas tålmod: här är de som håller Guds bud och Jesu tro.’”

”Detta är den tredje ängels budskap sådant det står, skilt från de två andra. Men i själva verket kan det inte betraktas som skilt; och det kan inte framställas såsom stående för sig självt, som om det ensamt vore ett enda, särskilt budskap till världen; ty de allra första orden om det är: ’Den tredje ängeln följde DEM.’ Således hänvisas vi genom budskapets egna första ord inte endast till den ene, utan till de två som föregick det. Och det grekiska ord som översatts med ’följde’ betecknar inte att följa åtskild, ej heller endast att följa, utan ’att följa med’, såsom soldater följer sin kapten, eller tjänare sin herre; därför, ’att följa någon i något; att låta sig ledas av någon’. När det sägs om ting, betecknar det att följa såsom ett resultat; att följa ’såsom en följd av något som har gått förut’. Således följer, i fråga om personer, den tredje ängeln tillsammans med de två som har föregått; och hans budskap, såsom en sak, följer såsom ett resultat eller en följd av det som har gått förut.”

”Men också om den andre är det skrivet: ’Och därefter följde en annan ängel.’ Såsom den tredje ängeln följer den andre, så är det med den andre ängeln som följer den förste. Och om den förste är det skrivet: ’Och jag såg en annan ängel flyga’, etc. Detta är den förste i denna serie av tre. Därpå följer en annan med honom, och den tredje ängeln följer med dem. Det finns en följd i ordningen för deras uppträdande; men när de tre i följd har trätt fram, då går de vidare tillsammans såsom en. Den förste låter sitt budskap ljuda; den andre följer och förenar sig med den förste; den tredje följer dem och förenar sig med dem; så att när de tre är förenade och går vidare tillsammans i sin förenade kraft, bildar de ett mäktigt, trefaldigt budskap med hög röst. Det krävs alla för att den tredje ängels budskap skall vara fullständigt; och den tredje ängels budskap kan inte i sanning förkunnas utan att allt detta förkunnas.”

”Vad är då det trefaldiga budskapet i sina respektive delar?—Här är det första: ’Och jag såg en annan ängel flyga mitt uppe på himmelen; han hade ett evigt evangelium att förkunna för dem

som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och människor, och han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära; ty stunden för hans dom har kommit. Och tillbed honom som har gjort himmelen och jorden och havet och vattenkällorna.’

”Här är det andra: ’Och därefter följde en annan ängel, som sade: Fallet, fallet är Babylon, den stora staden, därför att hon har fått alla folk att dricka av sin otukts vredes vin.”

”Och här är den tredje: ’Och den tredje ängeln följde dem och sade med hög röst: Om någon tillber vilddjuret och dess bild och tar emot dess märke på sin panna eller på sin hand, så skall också han dricka av Guds vredes vin, som är outspätt utskänkt i hans vredes bägare; och han skall plågas med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. Och röken från deras plåga stiger upp i evigheters evighet; och de har ingen vila vare sig dag eller natt, de som tillber vilddjuret och dess bild, och var och en som tar emot märket av dess namn. Här är de heligas uthållighet: här är de som håller Guds bud och Jesu tro.’

En blick på ordalydelsen i vart och ett av dessa budskap skall visa den tanke som ligger i det grekiska ordet ”följde”, vilket betecknar ”att följa såsom en följd”. Den Förste bär det eviga evangeliet för att förkunna det för varje skapad varelse och uppmanar alla att frukta Gud och ge Honom ära samt att tillbe Honom; ty stunden för Hans dom har kommit. Förkastandet av detta budskap frambringar ett tillstånd, som såsom en följd av ett sådant förkastande beskrivs i den Andre Ängels ord, vilken följer. Och på grund av förkastandet av det Första Budskapet, och på grund av följderna av detta förkastande, såsom de förkunnas i det Andra, frambringas ett tillstånd som, såsom en ytterligare följd, kräver att den Tredje Ängeln skall följa dem och med hög röst förkunna sin fruktansvärda varning mot de förskräckliga ondskor som har frambringats såsom den dubbla följden av förkastandet av det Första Budskapet.

”Och att den tredje ängels röst och verk förenas med den förstes, framgår tydligt av hans avslutande ord: ’Här är de som håller Guds bud och Jesu tro’; ty detta är alltid föremålet för förkunnelsen av det eviga evangeliet. Detta utgör innebörden av att frukta Gud och ge honom ära, och att tillbe ’honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna’. Att hålla Guds bud och Jesu tro är det enda som kan göra någon själ i stånd att bestå i hans doms stund, vilken den första ängeln förkunnar ’har kommit’.”

”Omedelbart efter den tredje ängels avslutande ord ”hörde jag en röst från himlen säga till mig: Skriv: Saliga är de döda som härefter dör i Herren” — från denna tid och framåt. Uppenbarelseboken 14:13. Och omedelbart därefter följer orden: ”Och jag såg, och se, ett vitt moln, och på molnet satt en som liknade Människosonen, med en gyllene krona på sitt huvud och en skarp skära i sin hand. Och en annan ängel kom ut från templet och ropade med hög röst till honom som satt på molnet: Räck ut din skära och skörda; ty stunden har kommit för dig att skörda, ty jordens skörd är mogen. Och han som satt på molnet räckte ut sin skära över jorden, och jorden blev avskördad.” Uppenbarelseboken 14:14–16. Och ”skörden är världens ände.” Matteus 13:39.

”Återigen: den tredje ängeln varnar särskilt alla människor för tillbedjan av vilddjuret och dess bild, vad dessa än må vara; och av Uppenbarelseboken 19:11–21 finner vi att vilddjuret och dess bild är ”levande” när Herren kommer på himlens skyar, och att ”båda” förgörs genom

glansen av hans ankomst.

”Dessa fakta visar att den tredje ängelns budskap är ett mäktigt, trefaldigt budskap med hög röst, vilket går ut till varje folk och stam och tungomål och nation, alldeles före Herrens andra ankomst; och vilket mognar jordens skörd och bereder ett folk som är gjort redo för Herren, just såsom Johannes Döparens budskap beredde vägen för Herrens första ankomst. Och så är det Guds sista, avslutande, budskap till världen.

”Och nu, när vi sålunda har en förståelse av vad den tredje ängelns budskap är i sig självt, kan detta budskaps förhållande till vår tids stora nationer bättre urskiljas genom ett betraktande av tiden för den tredje ängelns budskap.” A. T. Jones, *The Great Nations of Today*, 114.